

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ สายดินแดง-คอนเมือง-รังสิต ตอนสะพานลอยข้ามสามแยก ที่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ บรรจบกับทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๑

พ.ศ. ๒๕๒๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณี วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นปีที่ ๔๐ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม ราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๑๑ สายดินแดง-ตอนเมือง-รังสิต ตอนสะพานลอย ข้ามสามแยก ที่ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ บรรจบกับทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๑ ในท้องที่อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ซึ่งได้ กระทำการสำรวจที่ที่ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕៩ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช อาณาจักรไทย และข้อ ๑๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒៩๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายนู พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา_{.๑} พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนด แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑ ตอนสะพานลอยข้ามสามแยก ที่ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑๑ บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ พ.ศ. ๒๕๒๘

พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓ ๑ ตอนสะพานลอยข้ำมสามแยก สายดินแดง-ดอนเมือง-รั้งสิต บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข หลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ อยู่ในท้องที่อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานิ มีแนวทางส่วนแคบที่สุด และส่วนกว้างที่สุดหนึ่งร้อยสิบเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตาม พระราชกฤษฎีกาน

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระ ราชกฤษฎีกาน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ติณสลานนท์ นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ: — เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาลบับนี้ คือ เพื่อ
ประโยชน์ในการสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑ สายดินแดง — ดอนเมือง —
รังสิต ตอนสะพานลอยข้ามสามแยก ณ ที่ซึ่งทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๑
บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ ในท้องที่อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี
ซึ่งได้กระทำการสำรวจที่ที่ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออก
พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น สมควร
กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อนตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่
๒๕๕ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราช
กฤษฎีกานี้